Diferencialne enačbe

Rešitve

Peter Andolšek Marec 2025

1. Separabilne diferencialne enačbe prvega reda

Naloga 1.1

$$\Phi_V = \pi r^2 v = \pi r^2 \sqrt{2gh}$$

$$\Phi_V = -\frac{\mathrm{d}V}{\mathrm{d}t} = -\pi R^2 \frac{\mathrm{d}h}{\mathrm{d}t}$$

$$\int_{h_0}^h \frac{\mathrm{d}h}{\sqrt{h}} = -\int_0^t \frac{r^2}{R^2} \sqrt{2g} \, \mathrm{d}t$$

$$h(t) = \left(\sqrt{h_0} - \frac{r^2}{R^2} \sqrt{\frac{g}{2}}t\right)^2$$

$$t_0 = \sqrt{\frac{2h_0}{g}} \frac{R^2}{r^2} = \underline{7} \min$$

Naloga 1.2 (a) Opazujemo neko tanko plast zraka (v obliki zelo tankega kvadra) debeline dz in površine ploskve S. Vsota sil da:

$$0 = -(p + dp)S - \rho gS dz + pS$$
$$\frac{dp}{dz} = -\rho g$$

(b) Uporabimo idealno plinsko enačbo in integriramo (kjer upoštevamo, da je T konstanta):

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}z} = -\rho g = -\frac{pMg}{RT}$$

$$\int_{p_0}^p \frac{\mathrm{d}p}{p} = -\int_0^z \frac{Mg}{RT} \,\mathrm{d}z$$

$$p = p_0 e^{-z/z_0}, \qquad z_0 = \frac{RT}{Mg} \approx 8 \,\mathrm{km}$$

(c) Podobno kot pri prejšnji točki, toda sedaj je T odvisen od višine:

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}z} = -\rho g = -\frac{pMg}{R(T_0 - \gamma z)}$$

$$\int_{p_0}^p \frac{\mathrm{d}p}{p} = -\frac{Mg}{R} \int_0^z \frac{\mathrm{d}z}{(T_0 - \gamma z)}$$

$$\ln\left(\frac{p}{p_0}\right) = -\frac{Mg}{RT_0\gamma} \ln\left(1 - \frac{\gamma z}{T_0}\right) = \ln\left[\left(1 - \frac{\gamma z}{T_0}\right)^{-\frac{Mg}{RT_0\gamma}}\right]$$

$$p = p_0 \left(1 - \frac{\gamma z}{T_0}\right)^{-\frac{Mg}{RT_0\gamma}}$$

(d) * Adiabatna sprememba (Q = 0): dE = -p dV.

$$d(pV) = p dV + V dp = \frac{mR}{M} dT \rightarrow -p dV = V dp - \frac{mR}{M} dT$$

$$dE = mc_V dT = V dp - \frac{mR}{M} dT$$

$$c_p = c_V + \frac{R}{M} \rightarrow mc_p dT = V dp$$

$$\rho c_p dT = dp = -\rho g dz$$

$$\frac{dT}{dz} = -\frac{g}{c_p} = -10 \text{ K/km}$$

V rešitvi smo v bistvu izvedli Legendrovo transformacijo in dobili entalpijo H=E+pV, za katero torej velja $\mathrm{d}H=\mathrm{d}E+p\,\mathrm{d}V+V\,\mathrm{d}p$ in $\mathrm{d}H=mc_p\,\mathrm{d}T$, iz česar tudi v splošnem za adiabatne spremembe neposredno sledi $mc_p\,\mathrm{d}T=V\,\mathrm{d}p$.

2. Diferencialne enačbe drugega reda s konstantnimi koeficienti

Naloga 2.1 * Neskončna potencialna jama. Kjer je potencial neskončen, se delec ne more nahajati in tam je $\psi(x) = 0$. Rešujmo sedaj Schrödingerjevo enačbo na območju, kjer V(x) = 0:

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\frac{\mathrm{d}^2\psi}{\mathrm{d}x^2} = E\psi$$

$$\frac{\mathrm{d}^2\psi}{\mathrm{d}x^2} = -\frac{2mE}{\hbar^2}\psi = -k^2\psi, \text{ kjer } k = \frac{\sqrt{2mE}}{\hbar}$$

$$\psi(x) = A\cos kx + B\sin kx$$

Ker mora biti valovna funkcija zvezna na robovih intervala [0, a], je

$$0 = \psi(0^{-}) = \psi(0^{+}) = A\cos 0 + B\sin 0,$$

torej A = 0 in

$$B\sin ka = \psi(a^{-}) = \psi(a^{+}) = 0,$$

torej $ka = n\pi$ za $n \in \mathbb{N}$. Dovoljene energije so torej:

$$E = \frac{k^2 \hbar^2}{2m} = \frac{\pi^2 \hbar^2 n^2}{2ma^2}.$$

Vidimo, da kvantizacija naravno vstopi v kvantno mehaniko kot posledica Schrödingerjeve enačbe. Dovoljene valovne funkcije pa so na intervalu [0, a] podane s sledečim izrazom:

$$\psi(x) = B \sin kx = B \sin \left(\frac{n\pi}{a}x\right).$$

Določiti je potrebno še parameter B, kar naredimo tako, da normaliziramo valovno funkcijo:

$$1 = \int_{-\infty}^{\infty} |\psi(x)|^2 dx = |B|^2 \int_{0}^{a} \sin^2\left(\frac{n\pi}{a}x\right) dx \stackrel{u=n\pi x/a}{=} |B|^2 \frac{a}{n\pi} \int_{0}^{n\pi} \sin^2 u \, du = |B|^2 \frac{a}{n\pi} \frac{n\pi}{2}$$

Velja torej $|B| = \sqrt{2/a}$. V splošnem je lahko B kompleksno število, torej je splošna rešitev podana z

$$B = \sqrt{\frac{2}{a}}e^{i\phi},$$

ker pa celokupna faza ϕ ne spremeni fizikalne realnosti (verjetnostne gostote, gibalne količine, pričakovanega položaja ...), jo lahko poljubno nastavimo: običajno kar na $\phi = 0$. Delec v neskončni potencialni jami lahko torej zavzame sledeča stanja s točno določenimi energijami, ki jih opišemo s kvantnim številom n:

$$\psi_n(x) = \sqrt{\frac{2}{a}} \sin\left(\frac{n\pi}{a}x\right)$$
$$E_n = \frac{\pi^2 \hbar^2 n^2}{2ma^2}$$

Naloga 2.2 ** Pospešeno relativistično gibanje. Definirajmo parameter

$$\tau_0 = \frac{mc}{qE},$$

ki ima enote časa. Imamo torej sledeči sklopljen sistem dveh diferencialnih enačb prvega reda:

$$\frac{\mathrm{d}u^0}{\mathrm{d}\tau} = \frac{u^1}{\tau_0}, \qquad \frac{\mathrm{d}u^1}{\mathrm{d}\tau} = \frac{u^0}{\tau_0}.$$

Najlažje ga rešimo tako, da prvo enačbo odvajamo še enkrat po lastnem času τ in na desno stran vstavimo desno enačbo:

$$\frac{\mathrm{d}^2 u^0}{\mathrm{d}\tau^2} = \frac{1}{\tau} \frac{\mathrm{d}u^1}{\mathrm{d}\tau} = \frac{1}{\tau^2} u^0$$

Rešitev lahko zapišemo z uporabo eksponentnih funkcij, še raje pa z uporabo hiperboličnih funkcij:

$$u^{0}(\tau) = A \cosh\left(\frac{\tau}{\tau_{0}}\right) + B \sinh\left(\frac{\tau}{\tau_{0}}\right)$$

Delec spočetka miruje, tako da je $\gamma(0) = 1$ in $u^0(0) = \gamma(0) c = c$. Sledi A = c. Zgornji izraz odvajamo in dobimo tako u^1 :

$$u^{1}(\tau) = c \sinh\left(\frac{\tau}{\tau_{0}}\right) + B \cosh\left(\frac{\tau}{\tau_{0}}\right).$$

Na začetku v=0, zato velja $u^1(0)=\gamma v=0$, torej B=0. Imamo torej

$$u^0(\tau) = c \cosh\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right)$$

$$u^1(\tau) = c \sinh\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right)$$

Za koordinatni čas dobimo:

$$t = \int_0^\tau \gamma \, d\tau = \int_0^\tau \frac{u^0}{c} \, d\tau = \tau_0 \sinh\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right)$$

Hitrost je torej:

$$\frac{v}{c} = \frac{u^1}{u^0} = \tanh\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right) = \frac{\sinh\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right)}{\sqrt{1 + \sinh^2\left(\frac{\tau}{\tau_0}\right)}} = \frac{t/\tau_0}{\sqrt{1 + (t/\tau_0)^2}}$$

Prav res, v(0) = 0 in $v(\infty) = c$, kar tudi intuitivno pričakujemo.